

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poșta și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1890

se începe

Abonament nou
la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi surorare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis jiarul până acum.Administrațiunea jiarului
„Tribuna“.

Sibiu, 20 Septembrie n.

(S.) Proceșele noastre de presă au oferit diaristice maghiare din nou privilegiu, de a se ocupa mai cu dinadinsul cu cestiunea naționalităților și în special cu cauza Românilor.

Colegii nostri dela diarele din Cluj au exploatat mai ales acest privilegiu; dar' dintre sfătoșele lui numai puțin ating coarda cea adevărată, cele mai multe manifestează un șovinism scârboș, intoleranță națională și o ură nespășă față cu tot ce e românesc. Din expunerile lor ese tot mai mult la iveală, că concetățenilor nostri maghiari li-ar plăce mai bine să nu existe în această țeară deloc naționalități nemaghiare, să nu existe nici Români, nici Sârbi, nici Slovaci, nici Sași; ei nu țin cont de realitate și în felul acesta nu-și dau deloc silința, de a căuta mijloace pentru sanarea unui rău, care există și care crește pe și ce merge în detrimentul totalității.

Se face din nou apel la puterea statului și organele sale, la procurori, deveniți la noi atât de celebri, și se cere cu insistență pedepsirea fără cruțare a „agitatorilor“; par'că prin întemnițarea pe ani de zile a unor publicisti, care au datorința de a da expresiune nemulțu-

mirii generale, această nemulțumire ar înceta și „statul maghiar“ ar fi mântuit!

În numărul de ieri al guvernamentului „Kolozsvár“ s'a terminat o serie de patru articoli, publicați în fruntea jiarului și iscăliți de faimosul Moldován Gergely. Acești articoli sînt scriși în formă de epistole către redacțiune și au menirea, de a spune, nu Românilor, ci Maghiarilor, care sînt cauzele neînțelegerilor dintre Români și Maghiari. Articollii dlui Moldován Gergely s'ar pară a tinde încâtva spre obiectivitate, dar' expunerile sale sînt atât de false în premise și concludiuni, încât, citind odată toți articollii, fiecare trebuie să ajungă la convingerea, că dl Moldován Gergely a scris eară odată, pentru-ca să se înșinue pe sine și să arete stăpânilor sei, cât de „bun patriot“ este el.

După-ce se scusă, că nici el, nici altul nu e de vină, dacă în redacțiunile diarelor românești dela Sibiu și Brașov unii sau alții țes planuri anticonstituționale și tradează aspirațiuni în contra patriei, și propune și el, ca să se aplice legea cu toată asprimea față cu aceia, care umblă pe asemenea căi, ăce, că pe cei nevinovați să nu-i apese bănuirea și să nu fie acușați din cauză, că se țin și ei de neamul celor-ce comit asemenea fapte.

Nici el, nici altul, ăce dl Moldován Gergely, nu e de vină, că s'a născut Valach. Dar' cu toate aceste societatea maghiară trebuie să se ocupe cu acest popor, trebuie să-i formeze inima și sentimentele. El nu reclamă legi separate, preste tot lui 'i-ar plăce să se șteargă și legile acele, care s'au fost adus în interesul acestui popor. Pentru-că cauzele el nu le vede în legi, în acordarea sau denegarea de drepturi, ci în dispozițiunea societății maghiare. Naționalitățile, care după el sînt egal îndreptățite, nici nu pot să pretindă drepturi naționale, și dacă le pretind, le pretind numai fiindcă dispozițiunea societății maghiare, preocupată de unelirile cătorva agitatori, stîrnesce ură în contra Maghiarilor.

Această dispoziție, ăce onorabilul, se începe în școală și rezultatul ei e acela, că tinerii ce es din școalele maghiare devin mai mari dușmani ai Maghiarilor decât aceia, care au învățat la Blaj sau Năsăud. Atribute, ca „oláh moré“ fac pe tînărul român mereu atent la aceea, că el nu e Maghiar, ci „Valach“. Cu un cuvânt societatea, școala și presa maghiară nu au putere

de contopire, ele mai mult înștrăinează elementele. Dacă vre-un Român ar voi să intre în legături sociale cu Maghiarii și ăce chiar despre sine, că e Maghiar, societatea tot nu-l primesce cu încredere deplină, mereu îi șoptește în urechi cuvântul „Oláh“ drept un atribut, care îi arată existența lui inferioară și problematică, și familia, care a avut vre-un părinte valach, nu se poate curăți de această pată nici într'a șeptea spiță.

Domnul Moldován Gergely declară, că după primul punct al credului seu această țeară e maghiară, acest pămînt e maghiar, constituția e maghiară și el crede, că fiecare suflare trebuie să fie maghiară, căci numai astfel poate să fie patria fericită; dar', exclamă el în urmă, cum se fim noi Maghiari, când în școala maghiară, în societatea maghiară pe noi ne separează și nu ne lasă să ne facem Maghiari?

După vederile mărginite ale dlui Moldován Gergely, raporturile dinainte de anul 1848 erau cu mult mai favorabile. Atunci nu era societatea valachă deosebită, inteligență și interese valahe. În societate nu număra nimic naționalitatea. Atunci exista alduta de nobilime, privilegiu de nobili, la care aspirau cu toții fără deosebire de rasă. Olahul își bătea cu mândrie pieptul și ăceea, că el e „nemeș maghiar“. Astăzi încă se află toată puterea în mâinile Maghiarilor și în virtutea acestei puteri, în virtutea superiorității intelectuale față cu celelalte popoare, Maghiarii ar pute să schimbe mersul lucrurilor, și învingerea națiunii va urma atunci, când se vor lua din nou firele pierdute la 1848.

Are toată dreptatea dl Moldován Gergely, când ăce, că școala, societatea și presa maghiară stîrnesc în naționalitățile nemaghiare ceva în contra Maghiarilor. El însă, care la începutul articollilor vrea să treacă de Român, de un fel de corb alb între Români, ear' în urmă vorbește în prima persoană din plural per „noi Maghiarii“, nu recomandă concetățenilor nostri maghiari o schimbare a atitudinii lor greșite, pentru-ca să creze o stare de lucruri sănătoase în țeară și să se îmbunătățească raporturile dintre Maghiarii și Români, ci anume pentru-ca Români cu atât mai virtos să se asimileze cu poporul maghiar, să se prefacă în Maghiari.

Și apoi în focul lecțiilor binevoitoare, pe care el le dă de astădată cu atîta fariseism societății maghiare, uită

cu desevîrșire, că în timpul din urmă tocmai el și alții de seama lui au contribuit mai mult, ca Maghiarii să nu trească despre poporul român ideile, pe care le nutresc astăzi.

Dl Moldován Gergely uită de serviciile, pe care credea a le face Maghiarilor pe timpul, când era polițaiu în Cluj și contribuia la înăsprirea relațiilor dintre Români și Maghiari atât prin activitatea sa de polițaiu, cât și mai ales prin activitatea sa de publicist și colaborator al jiarului „Magyar Polgár“ din Cluj.

Ajuns în urma acestor „servicii bune“ la postul și rangul unui inspector de școale, o slujbă, de care puțin comisari de poliție pot să viseze, domnul Moldován Gergely a îmbogățit literatura maghiară cu o mulțime de lucrări, care de care mai batjocoritoare pentru poporul, din care el „fără vina lui“ face parte, și mai potrivite a provoca neîncrederea și bănuirile societății maghiare față cu Români. Și prin această „muncă neobosită“ el a obținut în urmă până și catedra de limba și literatura română dela universitatea din Cluj.

Oamenii ca Moldován Gergely mai avem destui, vor mai fi avînd și alții, nu numai noi, dar' aici la noi tocmai acestia formează icurile, care se pun între noi și concetățenii nostri maghiari.

Acest soi de oameni, care nu au în vedere decât propriile lor scopuri și interese, se folosesc de slăbiciunile adversarilor nostri politici, își dau aerul de buni patrioți și pângăresc și înegresc întreg poporul, din care fac parte, pentru-ca cu atât mai mult să ese ei și „patriotismul“ lor la iveală.

Aici e buba și în parte de aici vine, că guvernul și societatea maghiară se leagănă în credință, că masele populare sînt mulțumite cu actuala stare de lucruri și numai vre-o cățiva „agitatori neconștiențioși“ fac gălăgie și aspirează la martiriul național.

Numai atunci, când și guvernul și societatea maghiară se vor pute emancipa de asemenea oameni, care își vînd și tată și mamă pentru un os de ros, și nu vor mai asculta de minciunile lor, ci se vor informa dela adevărații fii ai poporului și dela aceia, care în adevăr se și bucură de încrederea poporului și au și interesul de a spune adevărul, — numai atunci vor deveni în poziție de a cunoaște și de a se aplea gravaminele și aspirațiunile Românilor, numai atunci vor pute fi pe cale de a rezolva cestiunea naționalităților.

Urmarea cu prigonirile naționalităților, cu dese procese politice, cu întemnițarea diaristilor români va înăspri tot mai mult raporturile dintre deosebitele naționalități și nu are să aducă nici Maghiarilor, nici naționalităților și prin urmare nici patriei noastre comune vre-un folos.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

În cartea de interpelațiuni a dietei maghiare, care și-a ținut ieri prima ședință după ferile de vară, sînt induse trei interpelațiuni și anume două de ale deputatului Cornel Abrányi jun. către ministrul de honvești și către ministrul-președinte în afacerea militară dela Erlau și în cestiunea milleniului, și una a deputatului Iuliu Gullner către ministrul de interne în afacerea folosinei neîndreptățite a limbii germane.

Frațiunea Polónyi-Eötvös a partidului independenței a ținut alaltieri după ameași în localitățile clubului o conferență confidențială, la care au luat parte circa 40 deputați. Președintele 'l-a avut Iosif Madarász; Daniil Irányi nu a fost de față. Eötvös a ilustrat cearta din sinul partidului și a propus, ca în conferență prin o hotărîre a partidului să se declare, că e de prisos orice comentare a programului și că partidul se află încă și astăzi pe baza programului dela 1874 și pe baza manifestului dela 1884, respingînd drept nise calomniări acusele, ca-și-cînd partidul s'ar lupta pentru principiile dela 1849. Propunerea lui Eötvös a fost primită în unanimitate. Mai mulți membri au cerut cu toată hotărîrea excluderea lui Ugron; s'a decis însă să se iee o hotărîre, care aderenților lui Ugron li-ar face cu puțință reîntrarea în partid. Conferența a delegat apoi pe deputatul Válllyi, spre a îndupleca pe aderenții lui Ugron a accepta propunerea lui Eötvös.

În aceeași zi seara la 6 oare s'au întrunit și aderenții lui Ugron, circa 15 la număr, în locuința acestuia, spre a se consulta asupra procedurii lor în conferența de ieri a partidului. Aderenții lui Ugron s'au declarat pe deplin solidari cu conducătorul lor și ei și altfel numai așa ar mai rămîne în partidul independenței, dacă s'ar oferi cauzele, care ar face preste puțință repețirea

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Maria Antoinette.

— Schiță biografică-istorică. —

De

Maxim Pop.

(Urmare.)

Între aceste împregiurări își alese de consilier pe abatele de Vermond. El posedă încrederea reginei din copilăria ei, fiindu-i instructor. El purta secretele între mamă și fiică. El era mîngăietorul reginei în lacrimile și grijile sale, el a participat la înstrăinarea reginei și răceala regelui până în ziua, în care fratele seu a mîntuit pe mama princese Maria Teresia, Charlotte de Francia, și când 'l-a însărcinat regele să pregătească pe regina la moartea mamei sale. Aceste și altele au fost meritele, pentru care regina și-a pus încrederea în el. Abatele ajunse la influență, a voit să mulțumească arhiepiscopului de Toulouse, Brienne, la a cărui recomandare a ajuns de instructor al reginei. Prin influența, care a avut-o la regina și-a succedat arhiepiscopului denumirea de ministru.

Influența lui asupra reginei, încrederea ei în dînsul, a iritat și mai tare pe inimici ei. Mai ales erau iritate mătășile regelui, pentru-că regele acum nu mai sta sub influența și comanda lor, ci din contră iubia pe regina și cerea sfaturile ei. Nici cumnatul seu conte de Artois nu mai era cel ce fusese, ci trecu în castrul mătășilor. Regina se desamăgi în curînd, că alegerea ministru-

lui nu a fost nimerită și urmările acelei greșeli n'au rămas. Noul ministru, denumit la influența reginei, a fost acela, care în neiscușința sa a dat pe regina prin vorbirile sale prada opiniunii publice. Toate greseliile de mai înainte, prada banilor publici, starea tristă a financelor, de acum se atribură reginei. Și parlamentele au mers până acolo, încât pe regina au denunțat o la regele cu cuvintele: „Atari mijloace, Sirel nu-și au isvorul în inimă și atari principii nu sînt principiile Maiestății Voastre, ele provin din alt isvor“. —

Regina, vîdîndu-se înșelată în presupunerea despre geniul arhiepiscopului ministrul, vîdîndu-se înșelată în promisiunile abatelui despre el și în înșeși vorbirile și închipuirea aceluia, și-a schimbat cu totul părerile. După-ce mijloacele încercate de ministri pentru îmbunătățirea stării financiare, publicarea deficitului, declarațiunea din 8 August 1788 pentru convocarea staturilor generale pe prima Maiu 1789 au fost dovedit din destul, că ministerul e necapace de postul seu, regina însăși 'l-a chemat la sine și 'l-a îndemnat să-și dea demisiunea, ceea-ce a și făcut.

În locul lui la întrevinirea reginei a fost rechemat earăși bancherul Necker, pe care 'l-a protegiat regina până-cînd veni în conflict cu ultimul amic, contele de Artois. Acesta a fost contra chemării în număr dublu a statului al treilea la adunarea generală, precînd regina era pentru.

Adunarea staturilor s'a deschis la 4 Maiu în Versailles. Cu acea ocaziune mulțurile din popor întimpinară pe regina, care trecea în trăsură, cu un strigăt nedumerit de:

„Să trăiască ducele de Orleans“. Regina se intristă, încât era aproape să leșine. Revoluțiunea începu.

Agitațiunile în contra reginei au fost atât de simțitoare, încât regina începă a pătîmi în privința sanitară. Ea deveni melancolică, indiferentă față cu ori-ce lucru, începă a fi palidă și era teamă, că ofiția e aproape, și toate aceste inimicii ei, vîduți și nevîduți, cu deosebire mătășile regelui, lucrau neîntreput în contra ei. Ele nu puteau suferi, că regele iubia pe regina, o întreba de sfat și că dînsa avea influență asupra regelui, precînd pe dînsule nu le mai asculta nime. Afară de inimicii din familie și dela curte au mai fost o mulțime de inimici, chiar dintre aceia, pe care regele 'l-a încărcat cu cele mai multe favoruri, și cu toate aceste o părăsiră în momentele de pericol. Unii trecură în tabăra contrară, alții părăsiră țeara. Lîngă toți acestia se aduseră inimicii externi. Mai mare ură în contra ei domnia în Londra. Aici se tipăriau toate satirile și broșurile insultătoare, de aici se plătau agenții secreți, care dejosiau pe regina.

Englezii nu puteau uita tractatul din 1756 încheiat între Francia și Austria, în urma căruia ajunse Maria Antoinette pe tronul Franciei, și pîndiau după ocaziune, ca să-și răsbune. Regina scia aceasta și nu putea să exprime numele ministrului englez Pitt... fără a se înfiora. Deasemenea și din acel motiv era inimic cabinetul și diplomația din Prusia, ai cărei agenți conspirau cu cei englezi. Tot aceeași ură domnia și în celelalte state contra reginei și dela un capăt al Europei până la celalalt erau interesele și

instrucțiunile agenților diplomației inimice acestei regine și tot pentru tractatul din 1756.

Chiar și unde înceta Europa trece această ură. Auzind vizirul cel mare, că în Francia s'a proclamat republica, ăce: „Aceasta e bună! Această republică nu se va căsători cu archiducese“. Însă nici chiar în familia sa nu mai afla amici, pentru-că fratelui ei Iosif II. îi era mai aminte să pună mîna pe Bavaria, decât să mîntue familia regească din Francia. El ceru întrevinerea ei la regele, însă acesta răspunse, că aîntiu este Franceză și apoi Austriacă.

Urgisită și insultată de inimici externi, părăsită de familia, din care se trăgea, amenințată de furia unui popor și de ura Franciei, ținta conjurațiunii tuturor intereselor Europei, torturată de tulburările prezentului, de frica, amenințările și presimțirile viitorului, Maria Antoinette nu mai afla acum refugiu nici în liniștea inimii sale. În anii din urmă a fost lipsită și de bucuria de mamă, care în dezmerdările fiilor sei se mîngăia și uita necazurile ăilei. Înainte cu un an perdă pe a doua fiică Sofia și se pără, că acea pierdere a fost începutul suferințelor sale. Acum principiele de coroană încă se apropia de moarte. Fiecare zi, fiecare oară tortura inima reginei, care se legăna între grije și speranță. Cătastrofa se vedea sigură și cu toate aceste mai era și puțină speranță. Acest prunc, mai înainte plin de viață, vioiu și vesel, acum scădea pe și ce merge și în toată ziua se lupta pentru viață. Coloarea feței era palidă, picioarele slăbiseră așa de tare, încât nu mai puteau purta micul corp, care ieri-alaltăieri era atât de sănătos și respira atât de ușor

în costumul seu de marinar. În urmă pruncul deveni așa de schimos, încât regina îl ținea acuns. La 4 Iunie 1779 muri acest prunc nefericit. Și aici a avut familia de Polignac partea sa. Micul morbos în urma influenței guvernului seu, ducele de Harcourt, avu așa de mare antipatie către doamna Polignac, încât nici parfumul toaletei sale nu-l putea suferi. Și altcum câte neplăceri nu 'l-a causat doamna Polignac, favorita reginei. Și nu întru atîta dînsa, cât împregiurimea sa. Lucrul a mers așa de departe, încât regina se informa, cine e la doamna Polignac, când avea să meargă la dînsa, și de multe-ori rămânea acasă pentru oaspeții ce-i avea în saloanele sale, ear' d-na Polignac mersese în culețarea sa până acolo, încât, fiind vorbă de persoanele, care se întrunesc în saloanele sale, dînsa răspunse reginei: „Eu cuget, că în aceea, că Maiestății Voastre Vă place a veni în salonul meu, nu este nici un motiv de a excluda din el pe amicii mei“.

Urmarea a fost, că regina, înungiușrînd salonul doamnei Polignac, își afla un loc de respir mai liber în salonul doamnei contese d'Ossun. Aceasta a fost un nou motiv pentru societatea doamnei Polignac de a desconsidera pe regina, deoarece-ce nu putea suferi, ca regina să cerceteze saloanele unei dame de curte ca contesa d'Ossun. Doamna de Polignac nu s'a supărat pe regina nici după-ce aceea s'a retras cu totul din societatea sa, societatea însă, pe care o înungiușra regina, nu a pregetat a lăși insulte și satire în contra ei.

Întreaceea revoluțiunea era în flacără. Plebea revoltată mersese asupra Bastilei și o ocupă cu puterea (14 Iulie), garnisoana a fost nimicită. În aceste momente de pericol regina

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Răsinar, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu V. ntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârțitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA”

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACTIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 ”
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 ”
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 ”
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 ”
8. Fîlera de îmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 ”
11. **Testimonii** pentru școalele populare una sută 80 ”
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 ”

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. **Cartea principală de comput** (10 coale) 25 cr.
2. **Kötelezvény** ” ” 20 ”
3. **Hivatalos bizonyítvány** ” ” 20 ”
4. **Conspect** despre suma trimisă **vicecomitelui comitatens** ” ” 20 ”
5. **Raport** despre banii, care se subștern **vicecomitelui comitatens** ” ” 20 ”
6. **Schulversäumnissausweis** ” ” 20 ”
7. **Conspect** despre datoria contribuțiunii și solvirea ei ” ” 20 ”
8. **Adásvevési szerződés** ” ” 20 ”
9. **Honved-Veränderungsausweis** ” ” 20 ”
10. **Tartozkodási változási kimutatás** ” ” 20 ”
11. **Protocol de exhibite** (gestiune) ” ” 25 ”

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafuriosului fiior de craiu și a preafurmoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.